

Parmak = DIGITUS = DİJİTALLEŞME

Dijitalleşme, yani "parmak" (Latince "digitus"), günümüzde dijital cihazların ve işlemcilerin kullanımı ve yeni teknolojiler ile dijital süreçlere doğru değişim anlamına geliyor.

Doç. Dr. Dilek Kurt

Dijital çağda insanlar, makineler ve kaynaklar birbirleri ile doğrudan ve gerçek zamanda iletişim kurabiliyor, katı değer yaratma zincirleri dinamik değer yaratma ağlarına dönüşüyor. Değer yaratma artık ardışık ve kaydırılmış zamanla değil; kendi kendini yöneten, birbirleri ile sürekli iletişim içinde olan ve birbirlerine karşı esnek olan birimlerin ağı tarafından oluşturuluyor.

Dijitalleşme bir ürün değil, işletmelerin ihtiyaç duyduğu çözümü ifade ediyor. Çözümü bulabilmek ve dijital yolculuğa başlayabilmek için işletmeler kendilerine öncelikli olarak üç soruyu sormaları gerekiyor:

1. Dijitalleşme Nedir?
2. Bizimle ne ilgisi var?
3. Nereden başlamalıyız?

Şiddeti artarak devam edecek olan dijital tsunamiye köklü işletmeler gibi dijital start-up firmaların da hazırlıklı olması, bütünsel bakış ile birlikte uyum sağlaması gerekiyor. Çünkü gerçek dünyadaki rekabetin boyutu sanal rekabet ile daha da büyümüş ve hızlanmış durumda.

Dijital çağın nimetlerinden yararlanmak isteyenler ve yeni girişimciler dijital pazara hızla giriş yapıyorlar. Y- jenerasyonu kendisi için yeni meslekler ve sosyal fikirler tanımlıyor. Tüm bu gelişmelerin sonunda yeni yönetim ve organizasyon modelleri ortaya çıkıyor, iletişim kanalları ve yöntemleri değişiyor.

Dijital dönüşüme bir an önce başlayabilmek ve bu dönüşüme süreklilik kazandırabilmek için konuya acilen "parmak" basmak gerekiyor.

Neden Dijital Dönüşüm?

Dijital dönüşüm sürekli gelişen dijital teknolojilere dayanıyor ve toplum ile ekonominin durmadan devam eden değişim sürecini tanımlıyor. Bu dönüşümün iki boyutu bulunuyor: İlki mevcut

sistemlerin; örneğin teknolojilerin, uygulamaların, yöntemlerin, iş modellerinin ve organizasyon yapılarının iyileştirilmesi ve optimize edilmesini kapsıyor. İkinci boyutu, dijital dönüşümün sistem ve yapılarındaki yıkıcı değişimini ifade ediyor. Mevcut modeller inovatif yaklaşımlar tarafından ortadan kaldırılıyor. Ancak bu yıkıcı gelişmeler sadece klasik dijital alanlarda değil – örneğin IT alanında – aynı anda toplumsal ve sosyal alanlarda da yaşanıyor. Bu nedenle günümüzde artık dijital ve sosyal dönüşümden bahsediliyor.

Dijital dönüşüm hiçbir şeyi eskisi gibi bırakmıyor. İşletmelerin hizmet yelpazesinden tutun, üretim yöntemlerine, insanların öğrenme alışkanlıklarına, gelecekteki mesleklerle, hatta gelecekte nasıl para kazanacağımıza kadar artık her şey değişiyor. Yunan filozof Heraklitos'un "değişmeyen tek şey değişimdir" sözü dijital çağda farklı bir anlam mı kazanıyor? Değişimin sürekli hale gelmesi, inanılmaz bir hız kazanmış olması ve devasa elektronik verilere dayanması değişmeyen değişimi dönüştürüyor mu? Dijital dönüşüm sürecinde artık her şey sorgulanıyor.

Lankshear ve Knobel, dijital dönüşümü daha geniş bir bağlamda anlayabilmek için dijital bilgiyi üç seviyeli model ile

açıklıyorlar: İlk seviyede bulunan "dijital yetenek", yeni teknolojilerin kullanılabilmesi için dijital yeteneğin sağlanması gerektiğini ifade ediyor. İkinci seviye olan "dijital kullanım", dijital araçların dikkatli bir şekilde kullanımını ve uygulanmasını ifade ediyor.

Üçüncü seviye "dijital dönüşüm" içeriyor. Bu seviyede dijitalleşmenin insanlara ve sosyal çevreye etkileri anlatılıyor. Lankshear ve Knobel, dijital kullanımın inovasyona ve yaratıcılığa imkân tanınması ve profesyonel veya bilgi alanında önemli bir değişimi tetiklemesi sonucunda dijital bilginin en yüksek seviyesine ulaşıldığını söylüyorlar. Onlara göre bu değişim bireysel, grup veya organizasyon bazında gerçekleşebiliyor.

İşletmelerin performans artışı için dijital enformasyon ve iletişim teknolojilerinin kullanımı, kısa adıyla SMACIT (sosyal, mobil, analitik, cloud ve IOT) dijital dönüşüm için vazgeçilmezdir. Dijital dönüşüm işletmelerde birçok farklı

projelerin yönetilmesini içeriyor. Bu nedenle dijital dönüşümün işletmelerde duyarlı bir şekilde yönetilmesi gerekiyor. Bunun üstesinden gelecek olan, farklı roller üstlenebilen ve gerek güç gerek süreç gerekse uzmanlık konularında destekçi olabilen "Dijital Dönüşüm Yöneticilerine" ihtiyaç duyuluyor.

DDY'ler işletmede oluşturulan çevik takımlarda yer alan esnek pozisyonlarda görev alan kişilerdir. Dijital dönüşüm yöneticileri için organizasyon şemalarında ayrı bir pozisyon yaratılmıyor.

Dijital dönüşüm sürecinde işletmeler için tek tek dijital projelerin gerçekleştirilmesi yeterli değil. Mevcut iş modellerinin sorgulanmasına ve yeni iş modellerinin geliştirilmesine daha çok ihtiyaç duyuluyor.

Yeni iş modellerinin başarılı olabilmesi için de yeni yönetim modellerinin uygulanması gerekiyor. Dijital dönüşümün olgunluk seviyesi ve çevik yönetim

seviyesi arttıkça; dijital projelerden, yeni iş modellerine ve yeni yönetim modellerine doğru eğilim ortaya çıkıyor.

Dijital dönüşüm "geçmişte" çoktan başlamıştır. Dijital dönüşümü durdurmak artık mümkün olmadığı gibi, hızına yetişebilmek için işletmeler uyum sağlayan çevik yönetim ve organizasyon yapılarına sahip olmak zorundalar.

Dijitalleşmenin yarattığı fırsatlara ve tehditlere sürekli uyum sağlayabilenler rekabet edebilir olma özelliklerini koruyabilecek.

Uyum sağlayabilen organizasyon yapıları sayesinde teknolojik imkanları mevcut veya geliştirilmiş iş modellerinin yararı için kullanabilenler dijital değişim sürecinde başarılı olabilecekler.

Müşteri sadakatini, verimliliği ve yeni ürün ve hizmetler ile karı artırmayı hedefleyen dijital dönüşümünüz için "parmak" basmaya hazır mısınız?